

LENA.

Maar als je nu met je eerste liefde kunt trouwen, dan zal je toch wel het gelukkigst zijn. En wat heeft u eigenlijk tegen Jo? Niets anders dan dat Corry zijn zuster is. Hij kan 't toch niet helpen dat Corry met mijn broer heeft gecoquetteerd en dat Karel zich dat zoo heeft aangetrokken dat hij bij het Indisch leger is overgegaan. En Jo kan het toch niet helpen dat zijn vader wat bur...

MEVR. V. D. EEM.

Een parvenu, is. Niets dan geld.

LENA.

Mama? Maar dacht u dan dat meer geld? Dacht u dat van me?

MEVR. V. D. EEM.

Hush. Niet zoo opgewonden. Ik weet wel beter van mijn kinderen. Maar zij die van gedistingeerde familie, doch niet gefortuneerd zijn, moeten bij trouwen dubbel oppassen geen reden te geven aan de wereld...

LENA.

De wereld? O, mag ik hem daarom niet hebben, om de wereld. Maar als die wereld nu ziet hoe gelukkig wij zijn, hoe lief wij elkander hebben en dat zullen zij zien, alle menschen mogen het zien...

MEVR. V. D. EEM.

Quelle emphase. 't Is alsof 't iets heel bijzonders is. Ras van... Maasvelde, maar 't is immers ridicuul. En wat is er nu erger dan ridicuul te wezen.

(*Johan en Van Absburg naderen*). O ciel! quand on parle... Zeg eens zal je nu wat verstandiger zijn? Ik wil heusch niet hebben dat je je zoo aanhoudend met hem occupeert. Ik... Papa en ik vinden 't niet goed.

LENA.

Papa heeft er mij niets van gezegd.

MEVR. V. D. EEM.

O! Papa (*zachter*). Je vader laat het natuurlijk aan mij over zoiets te zeggen. En ik zeg 't je, begrepen?

LENA.

Ik zal er Papa over spreken.

MEVR. V. D. EEM.

Maar Lena?

LENA.

Moeder?

MEVR. V. D. EEM.

Je doet me veel verdriet, meisje.

LENA (*met trillende stem*).

Toch nooit zooveel als u mij.

Derde Tooneel.

Frans van Absburg en Johan Ras groeten hen.

MEVR. V. D. EEM (*tot Absburg*).

Hé, ik dacht dat *jij met ons* wou wandelen, Frans.

FRANS.

Die eer hoop ik te hebben, nicht. Maar ik heb gezorgd dat ik niet de eenige cavalier voor twee dames was. Dat zou wat te veel gevergd zijn van de dames.

MEVR. V. D. EEM.

Hoe vriendelijk. (*tot Lena*). Kom kindlief.

FRANS (*scheidt moeder en dochter*).

Pardon, *wij* zouden immers wandelen. (*Zij gaan, gevolgd door Lena en Johan*).

LENA (*zacht*).

Trek 't je niet aan, toe Jo!

JOHAN.

't Kost moeite om te zwiigen, ik doe 't om jou, maar ook alleen om jou, Lena.

(*Corry Ras en Emma de Berkelaar passeeren hen. Absburg groet. Mevrouw v. d. Eem doet alsof zij haar niet ziet. Lena en Corry groeten elkander stijf.*

Corry Ras van Maasvelde is eene schoone elegante jonge dame, rijk en coquet gekleed. Zij heeft iets gejaagds over zich, zij lacht veel met kleine hooge lachjes. Nu laat zij den blik uit haar wijdgeopende oogen vragend rondswalen, dan weer staart ze droomerig. Zij pronkt voorzichtig met alles wat schoon aan haar is.

Emma de Berkelaar is een 18-jarig, elegant meisje met een lief kinderkopje. Corry oogt hen na.

Vierde Tooneel.

CORRY.

Hé Emma, hoe komt die zoo met mevrouw van der Eem?

EMMA.

Absburg? Wel hij is een neef van Lena, hij logeert bij hen.

CORRY.

Bij de van der Eems?

EMMA.

Zullen wij hier gaan zitten? (*Zij zetten zich*). Maar wat doet Absburg nu eigenlijk nog in Leiden?

CORRY.

Hij is assistent in het Ziekenhuis.

EMMA.

Woont zijn familie daar ook?

CORRY.

Hij heeft alleen een getrouwde zuster in Amsterdam, geloof ik. Hij is altijd zoo lief